

POSTANOWIENIE

Dnia 24 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk
po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2015 r.,
sprawy **A. W.**

skazanego za popełnienie przestępstwa z art. 189 § 3 kk i innych,
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 19 lutego 2015 r., sygn. akt II AKa 507/14
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej
z dnia 22 lipca 2014 r., sygn. akt III K 13/14,

p o s t a n o w i ł

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zwolnić A. W. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Bielsku - Białej, wyrokiem z dnia 22 lipca 2014 r., sygn. III K 13/14 uznał A. W. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 189 § 3 k.k. i art. 158 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. art. 191 § 1 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 197 § 1 k.k. oraz art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 189 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 64 § 2 k.k. skazał na karę 7 lat pozbawienia wolności.

Po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem z dnia 19 lutego 2015 r. zmienił zaskarżony wyrok przyjmując, iż czynu przypisanego mu przez Sąd I instancji oskarżony dopuścił się nie w warunkach wielokrotnej recydywy, a w warunkach art. 64 § 1 k.k., w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego i zarzucając:

- 1) „rażące naruszenie przepisów postępowania karnego tj. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k., poprzez zaniechanie dokonania analizy wszystkich zarzutów apelacyjnych i uzasadnienia tego środka odwoławczego, a nadto dokonanie ogólnikowej jedynie analizy zarzutów apelacji i ich uzasadnienia dotyczących obrazu przepisów postępowania, jakich dopuścił się Sąd I instancji - co mogło mieć wpływ na treść wyroku, ponieważ wszechstronna i dokładna analiza podniesionych w apelacji zarzutów prowadziaby do wniosku, że Sąd I instancji ustalił okoliczności faktyczne z naruszeniem przepisów postępowania i w konsekwencji niesłusznie przypisał oskarżonemu popełnienie zarzucanego mu przestępstwa z art. 18 § 2 k.k. w zw. art. 197 § 1 k.k.;
- 2) rażące naruszenie prawa karnego materialnego, mogące mieć wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 197 § 1 k.k., przez błędne jego zastosowanie i przyjęcie, że oskarżony dopuścił się tego czynu, podczas gdy z ustalonego stanu faktycznego wynika, że stosowanie przemocy wobec pokrzywdzonej nastąpiło w znacznym odstępie czasu przed obcowaniem płciowym z pokrzywdzoną, a także w innym celu niż doprowadzenie do obcowania płciowego, a ponadto gdy ze strony pokrzywdzonej brak było jakiejkolwiek formy uzewnętrznienia oporu wobec działania oskarżonego.

Podnosząc te zarzuty obrońca skazanego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w Katowicach jako sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania.

Prokurator Prokuratury Apelacyjnej w Katowicach w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja obrońcy skazanego A.W. jest oczywiście bezzasadna w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k., gdyż Sąd Apelacyjny w Katowicach nie dopuścił się żadnego rażącego naruszenia prawa czy to procesowego, czy też materialnego, które mogłoby mieć wpływ na treść wyroku. Zarzut zaniechania dokonania analizy wszystkich zarzutów podniesionych w apelacji po skonfrontowaniu go z uzasadnieniem zaskarżonego wyroku, brzmi zupełnie blankietowo. Sąd ten wnikliwie rozważył apelację obrońcy w zakresie wszystkich zarzutów, a więc dotyczących dokonania gwałtu przez A. W. jak i podżegania przez niego drugiego sprawcy do dokonania gwałtu.

Drugi zarzut rażącego naruszenia prawa karnego materialnego został podniesiony czysto instrumentalnie w zamiarze obejścia zakazu kwestionowania w kasacji ustaleń faktycznych. Wynika to i z treści zarzutu i z treści uzasadnienia kasacji.

Sąd Najwyższy zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych postępowania kasacyjnego w oparciu o przepis art. 624 § 1 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.